

Wstęp do językoznawstwa - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Wstęp do językoznawstwa
Kod przedmiotu	09.3-WH-KP-WDJ-S16
Wydział	Wydział Humanistyczny
Kierunek	Kulturoznawstwo
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2017/2018

Informacje o przedmiocie	
Semestr	2
Liczba punktów ECTS do zdobycia	6
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	prof. zw. dr hab. Marian Bugajski

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	30	2	-	-	Egzamin
Ćwiczenia	30	2	-	-	Zaliczenie

Cel przedmiotu

Zapoznanie studentów z podstawową wiedzą z zakresu językoznawstwa ze szczególnym uwzględnieniem lingwistyki kulturowej i normatywnej.

Wymagania wstępne

brak

Zakres tematyczny

1. Co to jest język. Sposoby definiowania języka.

2. Język jako system znaków.

3. Struktura języka.

4. Miejsce językoznawstwa wśród innych nauk.

5. Przegląd dyscyplin językoznawczych.

6. Najważniejsze problemy językoznawstwa kulturowego.

- przedmiot i zakres badań etnolingwistyki, miejsce etnolingwistyki w ogólnej klasyfikacji nauk;

- taksonomie językowe « taksonomie naukowe; kategoryzacja w języku;

- relatywizm językowy i kulturowy (hipoteza E. Sapira i B. Whorfa);

- etnolingwistyka współczesna – główne kierunki badań nurtu relatywistycznego i uniwersalistycznego;

- antropocentryzm (antropomorfizm, antropometrizm), egocentryzm, etnocentryzm;

- kategoryzacja (konceptualizacja) w języku;

- językowy obraz świata;

- uniwersalia językowe;

- leksyka uwarunkowana kulturowo (słowa-klucze);

- kulturowe uwarunkowania w gramatyce.

7. Najważniejsze problemy językoznawstwa normatywnego.

- kultura języka jako jeden z podstawowych składników kultury narodowej;

- system języka, norma, uzus, tekst (kodyfikacja i jej stosunek do uzusu i systemu);

- innowacja a błąd językowy;
- zasady poprawności językowej we współczesnej polszczyźnie;
- grzeczność językowa, etyka, estetyka, etykieta językowa w odbiorze społecznym, w komunikacji interpersonalnej i społecznej;
- wpływy i wyrazy obce w języku polskim;
- moda językowa;
- poradnictwo językowe w Polsce: ośrodki świadomej pracy nad kulturą współczesnej polszczyzny, podstawowe publikacje normatywne.

Metody kształcenia

wykład, dyskusja problemowa, prezentacja

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbol e efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę o miejscu i znaczeniu teorii kultury, teorii dyskursów, historii kultury i sztuki, antropologii kultury, oraz ich specyfice przedmiotowej i metodologicznej.	• K_W01	• kolokwium	• Wykład • Ćwiczenia
Student posiada podstawową wiedzę (obejmującą terminologię, teorię i metodologię) dotyczącą dyskursu w naukach humanistycznych i teorii języka	• K_W04	• aktywność w trakcie zajęć • kolokwium • prezentacja	• Wykład • Ćwiczenia
Student zna i rozumie ewolucję i znaczenie języka oraz jego rolę w kształtowaniu współczesnej kultury.	• K_W11	• kolokwium • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach	• Wykład • Ćwiczenia
Student potrafi wypowiadać się poprawnie w języku polskim oraz pisze teksty dotyczące zagadnień szczegółowych z wykorzystanie różnych źródeł i ujęć teoretycznych.	• K_U10	• obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta • prezentacja	• Ćwiczenia
Student rozpoznaje różne rodzaje zachowń językowych we współczesnej polszczyźnie, potrafi przeprowadzić ich krytyczną analizę oraz interpretację z zastosowaniem metod językoznawczych.	• K_U06	• aktywność w trakcie zajęć • dyskusja • kolokwium • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	• Wykład • Ćwiczenia
Student ma elementarną wiedzę o powiązaniach studiowanej dyscypliny z innymi dyscyplinami humanistycznymi zwłaszcza z językzonawstwem.	• K_W06	• dyskusja • kolokwium	• Wykład
Student docenia tradycję i dziedzictwo w kształtowaniu języka.Czuje się odpowiedzialny za krzewienie poprawności językowej.	• K_U06	• dyskusja	• Wykład • Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

kolokwium, punkty za aktywność na zajęciach, krytyczne notatki o tekstach źródłowum, preznetacja

Literatura podstawowa

Anusiewicz J., *Lingwistyka kulturowa. Zarys problematyki*, Wrocław 1995.

Bartmiński J. (red.) – *Współczesny język polski*, Lublin 2001.

Bartmiński J. (red.) – *Encyklopedia kultury polskiej XX wieku*, t. 2: *Współczesny język polski*, Wrocław 1993.

Bugajski M., *Język w komunikowaniu*, Warszawa 2006,2007.

Furdal A., *Językoznawstwo otwarte*, Wrocław 2000 (wyd. III).

Jadacka H., *Kultura języka polskiego. Fleksja, słowotwórstwo, składnia*, Warszawa 2005.

Markowski A., *Kultura języka polskiego. Teoria. Zagadnienia leksykalne*, Warszawa 2005.

Miodek J., *Kultura języka w teorii i praktyce*, Wrocław 1983.

Lakoff G., Johnson M., *Metafory w naszym życiu*, Warszawa 1988.

Łuczyński E., Maćkiewicz J., *Językoznawstwo ogólne*, Gdańsk 2009.

Sapir E., *Kultura, język, osobowość*, Warszawa 1978.

Wierzbicka A., *Język – umysł – kultura*, Warszawa 1999.

Wierzbicka A., *Słowa klucze. Różne języki – różne kultury*, Warszawa 2007.

Literatura uzupełniająca

Bralczyk J., *Mówi się. Porady językowe profesora Bralczyka*, Warszawa 2008.

Jak pisać? Razem czy osobno? Poradnik ze słownikiem, pod red. E. Polańskiego, A. Skudrzykowa, Warszawa 2011.

„Język a Kultura”, t. 14, pod red. I. Nowakowskiej-Kempnej, A. Dąbrowskiej i J. Anusiewicza, Wrocław 2000.

Mówimy uprzejmie. Poradnik językowego savoir-vivre’u, pod red. M. Marcjanik, Warszawa 2010.

Piszemy poprawnie. Poradnik językowy PWN, pod red. A. Kubiak – Sokół, Warszawa 2012.

Poprawnie po polsku. Poradnik językowy PWN, pod red. A. Kubiak – Sokół, Warszawa 2007.

Uwagi

brak

Zmodyfikowane przez dr Dariusz Sagan (ostatnia modyfikacja: 03-07-2017 16:21)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ